

De liefste papa van de wereld

Papa ligt in de kamer.
Niet boven in zijn eigen bed.
Beneden, in de woonkamer.
In een bed van het ziekenhuis.
Dat mogen we niet hebben, heeft mama gezegd.
Alleen maar lenen.
Papa heeft zijn ogen dicht. Hij praat niet.
Niet tegen mij. Niet tegen Dajo.
En ook niet tegen mama.
Maar hij hoort me wel. Hij hoort wat ik zeg.
Toch, papa? Hoor je me?
Ik ben het. Polle.

Het is wel heel stil, nu jij niks meer zegt.
 Mama en Dajo zijn ook stil.
 Net als toen je zo ziek was.
 En we moesten fluisteren omdat je sliep.
 Nu slaap je niet, maar het lijkt er wel op.
 Ik speel in mijn eentje stratego.
 Dat kan eigenlijk niet.
 Daarom zet ik de mannetjes alleen maar netjes neer.
 Rood bij rood.
 En blauw bij blauw.
 Dat is ook leuk.
 Dajo zit op zijn kamer, achter zijn computer.
 Mama belt met vriendinnen.
 En met de tantes.
 Dat zijn eigenlijk jouw zussen, toch pap?

Ze komen straks.
 Je zussen. Allemaal.
 En oma ook. Jouw moeder dus.
 Ze komen om te helpen.
 Ik weet niet waarmee, maar ze komen helpen.
 En ondertussen zit ik hier.
 Om je te vertellen wat er gebeurt.
 En wat er is gebeurd.

De lift van het ziekenhuis

10 Het bed van het ziekenhuis kwam op een dag.
Op een gewone dag toen ik uit school kwam.
Jij lag op de bank.
Daar lag je de laatste tijd meestal als ik uit school kwam.
Toen een hele tijd niet.
Dat was omdat je in het ziekenhuis lag.
Daar konden ze beter voor je zorgen, zei mama.
Maar ik wist niet of dat wel waar was.
Je zag er niet goed uit.
En je was ook niet vrolijk meer.
Thuis maakte je nog wel grapjes.

Maar in het ziekenhuis was je heel stil.
Dat vond ik helemaal niet leuk.
Gelukkig waren er wel twee grote liften in het ziekenhuis.
Er was er altijd wel eentje waar ik mee kon gaan.
Zoef, naar boven.
En dan weer heel snel naar beneden.
Daar krijg je zo'n lekker gevoel van in je buik.
Het mocht eigenlijk niet.
Maar ik deed het toch.
Dan hoefde ik even niet aan jou te denken.
En aan dat je ziek was.
Dan voelde ik alleen de kriebels in mijn buik.
Dat was fijn.
Soms bleven we heel lang op bezoek in het ziekenhuis.
En soms heel kort.

11

